

אמציה ידידי / לייזר לביא

באתי היום להיפרד ממך ולהגיד לך שלום.
אני יודע, שאינך שומע אותי. בביקורי האחרונים אצלך, רק עיניך צפו בי, וניסו ליצור את
הקשר בינינו, כך לפחות חשבתי ועד היום אינני יודע.
היינו שני הילדים הראשונים ב"חמישייה", כאשר חודש וחצי מפריד בינינו. עד הצבא היינו
ביחד, גדלנו ובגרנו במסגרת קבוצת "אילה".
אחרי הצבא הלכנו כל אחד לדרכו, אתה פרשת כנפיים והיית לאיש העולם הגדול, אך תמיד
נשארנו ידידים. חווינו יחד טיולים וחוויות עליהן ניתן יהיה לספר בערב לזכרך.
במשך השנים, למדתי להכיר, שבנוסף ללב הרחב, היו לך ידי זהב. נענית לכל בקשה שלנו
אליך. מעשי ידיך שמורים אצלנו בבית.
רציתי לספר לך, שהדור שלנו הולך ונעלם, וכפי שדני אומר, הטבעת סביבנו הולכת
ומתהדקת.
נוח בשלווה באדמה שאהבת. היה שלום אמציה.

